

РЕШЕНИЕ

№ 21432

гр. София, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20231110109226 по описа за 2023 година

Предявен е *положителен установителен иск по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,т.1, буква”б” от Регламент (ЕС) 261/2004.*

С исковата молба **ищецът** А. А. М. е предявил установителен иск *да бъде признато със сила на присъдено нещо*, че ответникът му дължи сумата от **782,33 лв** , представляващи *обезщетение по регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004г. за отменен полет № W64444 по направление Дортмунд-Пловдив на 19.06.2022г.*, заедно със *законната лихва* върху главницата от датата на предявяването на заявлението по чл. 410 ГПК- 01.11.2022г. до окончателното изплащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 59427/2022г. по описа на СРС,178 състав, срещу която е предявено възражение по чл.414,ал.1 ГПК от длъжника (ответник в настоящото исково производство).

В хода на съдебното производство пълномощникът на ищеца поддържа иска. В заседанието на 29.11.2023г. , в което е даден ход по същество на делото, не се е явил представител на ищеца , но с писмени становища от 30.10.2023г. от 31.10.2023г. и от 27.11.2023г. (с еднакво съдържание) адвокатът на ищеца е пледирал за уважаване на иска и за присъждане на разноски.

Ответникът „УИЗ ЕЪР УНГАРИЯ КФТ” , действащо чрез „УЗ.Р. *признава* иска видно от изявленията на пълномощника му в представените отговор на исковата молба от 12.04.2023г. и писмена молба от 27.11.2023г. . Твърди се , че признатото вземане ще бъде платено , но не се представят доказателства за плащането му. Обосновава се становище за

липса на представителна власт на пълномощника на ищеца поради липса на приложено пълномощно по свисъла на чл.135,ал.3 ЗГВ /редакция 2021г./ към извънсъдебната ция до ответник, но се признава , че с исковата молба е представено надлежно пълномощно на пълномощника на ищеца.

В хода на съдебното производство , включително и в заседанието на 29.11.2023г. , в което е даден ход по същество на делото , не се е явил представител на ответника, но с писмена молба от 27.11.2023г. адвокатът на ответника е признал иска , като не е посочил искане какво да бъде решението на съда.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235, ал.2 ГПК намира за установено следното :

Относно допустимостта на иска :

Предявеният установителен иск е ДОПУСТИМ.

За ищеца е налице правен интерес от предявяването му , тъй като това е негово задължение по чл.415,ал.1 ГПК поради *оспорването* в срока по чл.414,ал.2 ГПК от длъжника на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в заповедното гр.д. № 59427/2022г. по описа на СРС, 178 състав. Според изричните разпоредби на чл.416,изр.1 ГПК/редакция – ДВ, бр. 42/2009г. / и чл.422,ал.1 ГПК искът по чл.415,ал.1 ГПК е *установителен* , а не осъдителен.

Относно основателността на иска :

Предявеният иск е ОСНОВАТЕЛЕН.

Страните по делото не спорят, че за *ищеца е възникнало твърдяното в исковата молба вземане по чл.7,т.1, буква”б” от Регламент (ЕС) 261/2004 срещу ответника за заплащане на обезщетение по регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004г. за отменен полет № W64444 по направление Дортмунд-Пловдив на 19.06.2022г. в размер на 782,33 лв.*

Това вземане се твърди в заявлението по чл.410 ГПК и в исковата молба , а ответникът не го оспорва с отговора на исковата молба, като изрично го признава с писмената молба от 27.11.2023г.

Възражението на ответника касае само пълномощното , с което е предявена извънсъдебната претенция от ищеца за плащане на полагащото му се обезщетение. Това възражение обаче е *правноирелевантно* , тъй като *ответникът признава , че със заявлението по чл.410 ГПК и с ищовата молба ищецът е представил и изискуемото според ответника пълномощно.* Следователно по насотящото дело не са налице основания за отказ от плащане на дължимото обезщетение от ответника на ищеца.

Ответникът , чиято е доказателствената тежест съгласно чл.154,ал.2 ГПК и чл.8,ал.2 ЗСВ не е доказал погасяването чрез изпълнение (плащане) на задължението му към ищеца , предмет на настоящото дело. В писмената молба от 27.11.2023г. адвокатът на ищеца изрично е заявил , че претендираното вземане не е платено от ответника. Доколкото

претендираното от ищеца вземане е възникнало и не е погасено, предявеният иск установителен по чл.422 ГПК във връзка с чл.7,т.1, буква"б" от Регламент (ЕС) 261/2004 е **основателен** и като такъв следва да бъде уважен изцяло.

Относно разноските по делото :

На ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски по настоящото исково производство – платените държавна такса (25 лв) и адвокатско възнаграждение (800 лв).

Възражението на ответника срещу присъждане разноски на ищеца е неоснователно

Възражението на ответната страна за прекомерност на платения от ищеца адвокатски хонорар е неоснователно и следва да бъде отхвърлено, защото *в конкретния случай не е налице хипотезата на чл.78,ал.5 ГПК*, тъй като *не е налице прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение* , тъй като уговорения и платен хонорар от 800 лв *е съмерим с двукратния размер* на полагащото се адвокатско възнаграждение съгласно чл.7,ал.2 от същата Наредба № 1/2004г. на ВАС. За съда не съществува задължение винаги при възражение по чл.78,ал.5 ГПК от едната страна да намалява платеното от другата страна адвокатско възнаграждение *до минимума* по Наредба № 1/2004г. на ВАС. Размерът на адвокатското възнаграждение се определя с *договор* между адвоката и неговия клиент (чл.36,ал.2,изр.1 ЗА), а не от другата страна по съдебното дело чрез предявяване на възражение по чл.78,ал.5 ГПК. Съдът не е обвързан от възражението по чл.78,ал.5 ГПК и не е задължен винаги при предявяване на такова възражение да намалява размера на адвокатското възнаграждение, платено от другата страна, до минимално изискуемия размер. Да се приеме това , означава да се наложи практика , според която адвокатският хонорар трябва да е винаги в минималния размер по Наредба № 1/2004г. на ВАС, което противоречи на изричната разпоредба на чл.36, ал.2,изр.1 ЗА и на договорната автономия по чл.9 ЗЗД. Съдът има право да намали размера на платеното от едната страна адвокатско възнаграждение само при *съществено несъответствие* между него и размера на исковете , сложността на делото, неговия предмет и др. В конкретния случай това не е налице.

Съдът не присъжда разноски на ответната страна , тъй като искът е уважен изцяло

С оглед изрично постановеното в мотивите и в диспозитива на *т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС* с настоящото съдебно решение следва да бъде определен и *окончателния размер на разноските в заповедното производство*, като бъдат осъдени страните да ги заплатят.

На ищеца (заявител в заповедното производство) следва да бъдат присъдени разноските, направени от него в заповедното производство – платените държавна такса (25 лв) и адвокатско възнаграждение (400 лв).

Ответникът (длъжник в заповедното производство) няма право на разноски по заповедното дело, тъй като претенциите срещу него са уважени изцяло.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание **чл. 422 ГПК** във връзка с **чл.415,ал.1 ГПК**, че „У.Е.У.рез „У.З.Р., ЕИК: 1111 с адрес на управление: гр. София 1540, Зона Летище София , сграда ИВТ, дължи на *А. А. М.*, ЕГН: *****, град 1111 със съдебен адрес : гр. 1111 чрез адв. Ц. И. ПИ. , сумата от **782,33 лв** (седемстотин осемдесет и два лева и тридесет и три стотинки), представляващи *обезщетение по регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004г. за отменен полет № W64444 по направление Дортмунд-Пловдив на 19.06.2022г.*, заедно със законната лихва върху главницата от датата на предявяването на заявлението по чл. 410 ГПК- 01.11.2022г. до окончателното изплащане, за която е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 59427/2022г. по описа на СРС,178 състав.

ОСЪЖДА „У.Е.У.рез „У.З.Р., ЕИК: 1111 с адрес на управление: гр. София 1540, Зона Летище София , сграда ИВТ, **ДА ЗАПЛАТИ** на *А. А. М.*, ЕГН: *****, град 1111 със съдебен адрес : гр. 1111 чрез адв. Ц. И. ПИ. , следните суми: **825 лева** (осемстотин двадесет и пет лева), представляващи направените от ищеца *разноски* по настоящото исково производство— платените държавна такса за предявяване на исквата молба и адвокатско възнаграждение (**чл.78,ал.1 ГПК**), и **425 лева** (четиристотин двадесет и пет лева), представляващи направените от ищеца *разноски* по заповедното производство по гр.д. № 59427/2022г. по описа на СРС, 178 състав – платените държавна такса за предявяване на заявлението по чл.410 ГПК и адвокатско възнаграждение (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____